

[Kai Jensen.]

afgivet en Betænkning, i hvilken man udtaler sig i samme Retning. Det hedder nemlig i Betænkningen, efter at der er gjort visse Betragtninger gældende over de uregelmæssige Skattebetalinger, der finder Sted, fordi der det ene Aar finder et større, det andet et mindre Fradrag Sted, at man vil kunne anbefale at gaa bort fra den Regel, man har nu. Det kan maaske siges, at det ikke er det første Skridt i den Retning, idet man kender det samme i Forbindelse med Eengangsskatten. Dette Beløb er heller ikke fradragsberettiget, og saa vidt mig bekendt, har der ogsaa været et Par tidligere Tilfælde, hvor der for saadanne ekstraordinære Skatter ikke har været Fradragsret.

Jeg finder Anledning til at spørge den højtærede Finansminister, om det ikke vil være rimeligt, at der bliver taget Hensyn til de Skatteydere, der har faaet bragt deres Indtægt ned ved Hjælp af Formueopgørelsen, gennem den Efterbetaling, der her har fundet Sted. Det er jo egentlig en Betaling, som er erlagt i Skat for tidligere Aar, men som har summeret sig op, fordi deres skattemæssige Forhold ikke har været bragt i den Orden, de burde have været, og det giver dem altsaa ved denne Eengangsskat eller ekstraordinære Beskatning et Fortrin fremfor de Skatteydere, der har haft deres Forhold i Orden gennem Aarene.

I øvrigt finder jeg ikke Anledning til yderligere Bemærkninger, men skal henvise til den højtærede Finansministers meget udførlige Udtalelser ved Fremsættelsen her i Tinget.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til velvillig Behandling.

Laurits Pedersen: Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede her i Eftermiddag, skal jeg fremsætte et Par Bemærkninger i Forbindelse med de to foreliggende Lovforslag.

Lovforslaget om Paaligningsreglerne kan jeg give mit Partis Tilslutning. Vi har nu gennem en Række Aar haft disse Ligningsregler til Behandling og kan vel regne med, at en væsentlig Del af dem vil indgaa i de fremtidige Ligningsregler. Jeg kan derfor give Tilslutning til, at de ogsaa faar Gyldighed for det kommende Skatteaar.

§ 2 i dette Lovforslag drejer sig om et Nedslag ved Beregningen af Indkomsten for de 65-aarige, for Aldersrentenydere og dermed ligestillede, og jeg kan give Tilslutning til, at dette gennemføres. Det kan ikke nægtes, at da vi ved Aldersrentelovens Gennemførelse i Fjor opnaaede betydelige

Forbedringer for Aldersrentenyderne, kom en Del af disse op i en højere Indkomstskala, og som Følge deraf er der blevet paalignet dem en større Skat, selv om denne Indtægtsstørrelse i Virkeligheden ikke er videre beskatningsdygtig, idet de er nødt til at bruge disse Penge til deres personlige Forbrug. Den letteste Fremgangsmaade til Ændring af dette Forhold vil i Øjeblikket sikkert være, at man letter Skatten for disse gamle Aldersrentenydere og dermed ligestillede.

Jeg anbefaler derfor, som sagt, Gennemførelsen af disse Bestemmelser.

Den nedsatte Skattekommission vil vel nu hurtigt blive færdig, og derefter vil man uvægerlig ogsaa komme til at beskæftige sig med Ændringer af Reglerne i vor Skattelovgivning om de skattefri Fradrag, hvorved disse søges gjort mere tidssvarende, end de er i Øjeblikket, idet de jo ikke er fulgt med i de almindelige Forhøjelser.

Jeg kan ogsaa give Tilslutning til, at Hjælpeløshedstillæg og Blindetillæg ikke skal være skattepligtige.

Jeg vil altsaa anbefale, at Lovforslaget om Paaligningsreglerne faar en hurtig Behandling og gennemføres her i det høje Ting.

Det samme kan jeg derimod ikke sige om Lovforslaget om en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten. Det drejer sig her om en finanspolitisk Linie, der staar i den mest skærende Modsetning til den, som den Regering, der var udgaet af det Parti, jeg tilhører, havde anlagt. Derfor har den højtærede Finansminister sikkert heller næppe regnet med, at vi skulde give Tilslutning til denne nye Beskatning, der gaar ud paa en Forhøjelse paa 10 pCt. af Statsskatten for indeværende Finansaar.

Det er en Forhøjelse, som vil komme til at tynde stærkt paa Tusinder af Menneker, der jo ikke har haft Mulighed for at beregne, at noget saadant vilde finde Sted, og som derfor ikke har kunnet budgettere med, at en saadan Bombe skulde komme her i Slutningen af det Aar, de skal svare Skat for. Det, der skulde gøres en Indsats for, er Arbejde og Produktion, men det foreliggende Forslag vil kun befordre den Mentalitet, som — med større eller mindre Ret — desværre er udbredt i Befolkningen: at det i Virkeligheden ikke kan betale sig at gøre nogen større Indsats, for faar man som Følge deraf en større Indtægt, kommer Skattemyndighederne og snupper den væsentlige Del af denne Indtægt. Det er ikke en Mentalitet, som man skal fremme i en Tid, da det gælder om et fremme Gen-